Lietas Nr. 11519015813
Lietas arhīva Nr. KA04-0506-16/23

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 11.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis G.Stūris,
tiesneses D.Dumbre un Z.Lagzdiņa,
piedaloties prokurorei M.Vanaģelei,
zvērinātai advokātei V.Tanasi

atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā sakarā ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurores M.Vanaģeles iesniegto apelācijas protestu izskatīja krimināllietu, kurā ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu /pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un attaisnots.

Iepazinusies ar apelācijas protesta motīviem, pārbaudījusi pierādījumus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a

ar pirmās instances tiesas spriedumu (2.sēj. 126.-141.lpp.) /pers. A/ atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un attaisnots.

Pirmās instances tiesa nospriedusi atcelt apsūdzētajam /pers. A/ drošības līdzekli nodošana policijas uzraudzībā un procesuālos izdevumus, kas saistīti ar advokātes darbu šajā procesā /pers. A/ aizstāvības īstenošanai, segt no valsts līdzekļiem.

Tāpat pirmās instances tiesa izspriedusi par turpmāko rīcību ar lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem.

/pers. A/ celta apsūdzība (1.sēj. 163.lpp.) par to, ka viņš neatļauti iegādājies un glabājis narkotisko vielu realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizējis narkotisko vielu, turpmāk izklāstītajos apstākļos.

/pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā 2013.gada 19.jūnijā, no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas iegādājies tālākas realizācijas nolūkā narkotisko vielu 1,4481 g izžāvētu kanabisu (marihuānu), iepakotu divos polimēra materiāla maisiņos.

Neatļauti iegādāto narkotisko vielu izžāvētu kanabisu (marihuānu) /pers. A/ realizācijas nolūkā glabājis pie sevis līdz 2013.gada 19.jūnijam plkst. 17:34, kad, pirms tam pa telefonu vienojoties ar narkotiskās vielas pircēju – personu, kas piedalījās speciālajā izmeklēšanas eksperimentā, par tikšanās laiku, vietu un realizācijas apstākļiem, Rīgā, Cidoniju un Sakņu ielu krustojumā, 1 ,4481 g izžāvētu kanabisu (marihuānu), iepakotu divos polimēra materiāla maisiņos, neatļauti realizējis par Ls 20 personai, kas piedalījās speciālajā izmeklēšanas eksperimentā.

Apsūdzībā /pers. A/ darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 253.[1] panta pirmo daļu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurore M.Vanaģele iesniegusi apelācijas protestu (2.sēj. 149., 150.lpp.), kurā lūdz pilnībā atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas un taisīt jaunu – notiesājošu – spriedumu.

Prokurore norāda, ka tiesa, attaisnojot /pers. A/, savu spriedumu pamatojusi ar to, ka nav konstatētas visas noziedzīga nodarījuma pazīmes. Tiesa uzskatījusi, ka ir noticis Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgs nodarījums, bet nav tikusi pierādīta noziedzīga nodarījuma pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas sastāva objektīvā puse – nav pierādīts, ka /pers. A/ ir iegādājies, glabājis un realizējis 1,4481 g izžāvētu kanabisu (marihuānu).

Tiesa uzskatījusi, ka lietā nav iegūti pārliecinoši un neapstrīdami pierādījumi, un tiesai radušās saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesa spriedumu pamatojusi ar to, ka nav pierādīts, ka tieši /pers. A/ ir realizējis narkotisko vielu, jo liecinieks /pers. B/ tiesas sēdē, sniedzot liecības, norādījis, ka /pers. A/ no sākuma līdz viņa aizturēšanas brīdim tika kļūdaini uzskatīts par /pers. C/, jo abi esot vizuāli līdzīgi. Savukārt liecinieks /pers. D/ tiesā neesot varējis apgalvot, ka narkotikas pārdevis tieši /pers. A/, lai gan /pers. A/ liecinieks pazinis jau iepriekš. /pers. D/ paskaidrojis, ka viņš nezin, vai tas bijis /pers. A/, vai /pers. E/, vai /pers. C/, jo viņi visi esot līdzīgi. Tiesa uzskatījusi, ka lieciniekа skaidras un nepārprotamas liecības, kurš – /pers. A/ vai cita persona – , piemēram, /pers. C/, ar ko tika sajaukts /pers. A/, viņam pārdeva narkotikas apsūdzībā norādītāja laikā, varētu būt vērtējamas kā pierādījumi. Tiesas ieskatā tas pierādot to, ka /pers. A/, iespējams, nodarbojas ar narkotisko vielu

realizāciju. Tiesa secinājusi, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā netika novērstas visas saprātīgās šaubas starp /pers. D/ un /pers. B/ liecībām.

Tāpat tiesa apšaubījusi speciālā izmeklēšanas eksperimenta likumību un attiecināmību, ka tieši /pers. A/ speciālā izmeklēšanas eksperimentā ir bijis tas, kurš pārdevis narkotiskās vielas. Neesot noskaidrots, kas atbildējis uz telefona zvanu speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā, turklāt speciālo ķīmisko vielu maisījuma, kas satur vienas un tās pašas komponentes un kas tika izmantotas, lai apstrādātu naudaszīmes, pēdas tikušas atrastas gan /pers. A/, gan /pers. E/ roku plaukstu/pirkstu nomazgājumos. Neesot noskaidrota narkotisko vielu izņemšanas vieta no speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēja. Speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā izmantotā nauda tikusi izņemta /adrese/, Rīgā, kratīšanas laikā, kas ir ne tikai /pers. A/, bet arī /pers. E/ un Agra Marcinkēviča dzīvesvieta.

Tāpat prokurore norāda, ka tiesa uzskatījusi, ka /pers. A/ speciālajā izmeklēšanas eksperimentā ticis iesaistīts nelikumīgi, jo speciālais izmeklēšanas eksperiments veikts, ar mērķi iegādāties narkotiskās vielas no /pers. E/ un /pers. C/. Lietā neesot pierādījumi par /pers. A/ noziedzīgām darbībām. Tiesa secinājusi, ka policijas darbinieku rīcībā 2013.gada 19.jūnijā nebija informācijas par to, ka narkotiskās vielas realizē tieši /pers. A/. Tiesa uzskatījusi, ka krimināllietā nav informācijas, kas pamatotu apgalvojumu, ka /pers. A/ jau pirms izmeklēšanas eksperimenta veikšanas bija zināms kā narkotisko vielu lietotājs vai realizētājs.

Tiesas ieskatā speciālais izmeklēšanas eksperiments ir veikts attiecībā pret /pers.E/ un /pers. C/ un tika atļauts ar mērķi, lai pārtrauktu noziedzīgo nodarījumu, tas ir, narkotisko/psihotropo vielu realizāciju, kā arī lai noskaidrotu, kā uzdevumā narkotiskās/psihotropās vielas realizē /pers.E/ un /pers. C/. Tiesas ieskatā lēmumā par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu nav norādīts Kriminālprocesa likuma 225.panta prasībām atbilstošs pamatojums.

Prokurore uzskata, ka tiesa nav devusi pilnīgu un objektīvu vērtējumu krimināllietā iegūtajiem pierādījumiem.

Prokurore norāda, ka, apsūdzot /pers. A/ noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā, izdarīšanā, ir tikušas ievērotas Kriminālprocesa likuma 130.panta prasības un apsūdzība tikusi pierādīta ar kriminālprocesa laikā iegūtām ziņām par faktiem, kuras ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, jo tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Kriminālprocesa ietvaros speciālais izmeklēšanas eksperiments ticis veikts pret /pers.E/ un /pers. C/ vai citu personu, kas darbosies viņa uzdevumā, lai pārtrauktu noziedzīgu nodarījumu, tas ir, narkotisko/psihotropo vielu realizēšanu, kā arī lai noskaidrotu kā uzdevumā narkotiskās/psihotropās vielas realizē /pers.E/ un /pers. C/. Lēmumā par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu ticis norādīts, ka tas tiek veikts pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 225.panta pirmās daļas 3.punktu, jo speciālais izmeklēšanas eksperiments ir veicams, lai iegūtu ziņas par pierādāmajos apstākļos ietilpstošajiem faktiem, ja bez šīs darbības nepieciešamo ziņu iegūšana ir neiespējama vai apgrūtināta.

Prokurore norāda, ka speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros 2013.gada 19.jūnijā speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējs /pers. D/ zvanījis uz telefonu Nr.29851217 (kuru lieto /pers.E/ vai /pers. C/) un sarunājis tikšanos. 2013.gada 19.jūnijā ap plkst.17.34 Rīgā, Cidoniju un Sakņu ielu krustojumā /pers. D/ saticies ar /pers. A/, kurš viņam realizējis marihuānu.

Prokurore uzskata, ka ar krimināllietas materiāliem ir pierādīts, ka 2012.gada 12.februārī kriminālprocesa ietvaros ar prokurora piekrišanu ir veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments neatliekamības kārtībā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 212.panta ceturtās daļas prasībām. Tā likumību un pamatotību atbilstoši Kriminālprocesa likuma 214.panta otrajai daļai ir izvērtējis un apstiprinājis izmeklēšanas tiesnesis un likumā noteiktā kārtībā speciālais izmeklēšanas eksperiments nav ticis apstrīdēts, jo izmeklēšanas tiesneša lēmums nav pārsūdzēts. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 229.panta pirmajai daļai valsts apsūdzība tāpat kā citu izmeklēšanas darbību rezultātus, arī speciālās izmeklēšanas eksperimenta rezultātus ir izmantojusi pierādīšanā.

Prokurore norāda, ka ar liecinieku liecībām un visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā ir pierādīts, ka 2013.gada 19.jūnijā pirms eksperimenta veikšanas /pers. D/ tika iepazīstināts ar eksperimenta uzdevumu un viņam tika izsniegta nauda divdesmit latu apmērā marihuānas iegādei. Ap plkst. 16:20 policijas darbinieki kopā ar /pers. D/ ar dienesta automašīnu devušies uz Dārziņiem. Ap plkst. 16:30 /pers. D/ no sava mobilā telefona zvanījis uz numuru 29851217 un sarunājis tikšanos, neprecizējot iemeslu. Ap plkst.17:30 /pers. D/ atkārtoti zvanījis uz minēto numuru, taču saruna neesot notikusi, jo tika atvienots zvans, kas parasti kalpo kā zīme, ka pēc dažām minūtēm jātiekas ar vienu no dīleriem Cidoniju un Sakņu ielas krustojumā. /pers. D/ ap plkst.17:34 minētajā krustojumā saticies ar čigānu tautības vīrieti, kurš izrādījies /pers. A/, kurš realizējis divus maisiņus ar diviem gramiem zaļganbrūnas augu valsts izcelsmes vielas. Pēc marihuānas realizācijas /pers. A/ un /pers.E/ atgriezušies vietā, no kurienes viņi devās uz tikšanos. Pēc eksperimenta /pers. D/ uzreiz atgriezies dienesta automašīnā un izmeklētājai /pers. M/ izsniedzis divus iegādātos marihuānas maisiņus.

Prokurore uzskata, ka tiesa nav pilnīgi un vispusīgi izanalizējusi /pers. D/ liecības kopsakarā ar pārējiem pierādījumiem, jo liecinieks /pers. D/ gan pirmstiesas kriminālprocesā, gan tiesas izmeklēšanas laikā liecinājis, ka ir iegādājies narkotisko vielu marihuānu no /pers. A/. Tiesas sēdē liecinieks apliecinājis, ka pazīst /pers. A/, bet zinājis viņu tikai pēc vārda un nav zinājis viņa uzvārdu, zināja viņu tikai tāpēc, ka pircis no viņa narkotikas. Speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros 2013.gada 19.jūnijā Dārziņos, Rīgā viņš iegādājies marihuānu par Ls 20 no /pers. A/, kuru atpazinis tiesas sēdē kā personu, no kura pircis marihuānu. Kopā ar Mihailu /pers. D/ bija redzējis arī /pers. E/, kas nācis līdzi Mihailam uz tikšanos. /pers. D/ apgalvojis, ka 2013.gada 19.jūnijā zvanījis Mihailam, saruna esot bijusi īsa. Pēc pirkuma veikšanas nopirkto zālīti nodevis policijas darbiniekiem.

/pers. D/ ticis pratināts kā liecinieks gan pirmstiesas kriminālprocesa ietvaros, gan tiesas izmeklēšanā, viņš ir ticis brīdināts par nepatiesu liecību sniegšanu, līdz ar to neesot pamata neticēt viņa liecībām. Savukārt šaubas par /pers. D/ liecībām, kas datētas ar 2012.gada 21.novembri, ir tikušas novērstas, jo /pers. D/ tiesas sēdē liecinājis par notikumiem, kas notikuši 2013.gadā, nevis 2012.gadā, līdz ar to ir konstatēta pārrakstīšanās kļūda gada skaitlī, jo liecības tikušas sniegtas 2013.gadā, nevis 2012.gadā.

Prokurore uzskata, ka arī liecinieka /pers. B/ liecības ir konsekventas un tās nav pretrunā ar /pers. D/ liecībām. /pers. B/ tiesā apstiprinājis savas iepriekš sniegtās liecības un liecinājis, ka /pers. A/ kļūdaini līdz viņa aizturēšanai tika uzskatīts par /pers. C/, jo abi ir vizuāli līdzīgi. Jau pirmstiesas kriminālprocesa ietvaros viņš /pers. A/ atpazinis, veicot atpazīšanu pēc fotogrāfijām, kā personu, kas speciālajā izmeklēšanas eksperimenta laikā pārdevusi narkotisko vielu. Šo faktu liecinieks apstiprinājis arī tiesas izmeklēšanā. Turklāt liecinieks /pers. A/ Dārziņos esot redzējis jau iepriekš tirgojam narkotikas.

Prokurore norāda, ka ar krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā ir pierādīts, ka 2013.gada 19.jūnijā pirms eksperimenta veikšanas /pers. D/ tika izsniegta nauda divdesmit latu apmērā marihuānas iegādei, kuru viņš nodeva /pers. A/ par iegādāto marihuānu, kura pēc tam tika izņemta, veicot /pers. A/ dzīvesvietas /adrese/ kratīšanu. /pers. A/ pats esot norādījis, ka tā ir viņa dzīves vieta, to apliecinājis arī liecinieks /pers. B/, jo šīs mājas apkaimē arī agrāk ir redzējis /pers. A/. Tiesas secinājums, ka nav noskaidrots, kas dzīvoja istabā Nr.1 un kam pieder koka lādīte, kur atrasta un izņemta iezīmētā nauda, vērtējams kritiski, jo /pers. A/ neesot noliedzis, ka tā nebūtu viņa istaba, turklāt nauda tikusi atrasta plecu somiņā uz galda, nevis koka lādē, kā norāda tiesa.

Apelācijas protestā tā ticis norādīts, ka valsts apsūdzība uzskata, ka ir pilnībā pierādīts, ka tieši /pers. A/ realizējis narkotisko vielu speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros, jo /pers. A/ abu roku plaukstu/pirkstu nomazgājumos ir speciālo ķīmisko vielu maisījuma pēdas, kas satur tās pašas komponentes, kas naudas zīmju ķīmiskai apstrādei izmantotais speciālo ķīmisko vielu maisījums, ar ko tika apstrādāta speciālā izmeklēšanas eksperimentā izmantotā nauda.

Prokurore uzskata, ka ar krimināllietas materiāliem pierādīts, ka 2013.gada 19.jūnijā speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā ir notikusi gan

naudas nodošana no speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēja /pers. A/, gan narkotiskās vielas 1,4481 g izžāvētas marihuānas nodošana no /pers. A/ speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam. To, ka notikusi tieši narkotiskās vielas realizēšana, apliecina izņemšanas protokols, liecinieku liecības un eksperta atzinums Nr.1308887, ka speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā tikuši izņemti divi polimēra materiāla maisiņi, kuros atradušies 1,4481g (kopējais svars) izžāvētas, sapresētas zaļganbrūnas krāsas augu valsts izcelsmes masa kanabiss (marihuāna).

Valsts apsūdzība nepiekrīt tiesas secinājumam, ka krimināllietā nav informācijas, ka /pers. A/ ir narkotisko vielu lietotājs vai realizētājs, jo no krimināllietas materiālos esošās Informācijas centra izziņas redzams, ka /pers. A/ jau iepriekš ir sodīts par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar nelikumīgu narkotisko/psihotropo vielu apriti. Arī liecinieks /pers. B/ liecinājis, ka /pers. A/ bija redzējis arī iepriekš tirgojot narkotikas Dārziņos.

Turklāt no krimināllietas materiālos esošā Medicīniskās pārbaudes protokola Nr.3758 un Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.5563 ir secināms, ka 2013.gada 19.jūnijā plkst.22:15 konstatēta narkotisko vielu klātbūtne /pers. A/ urīnā, tas ir, pēc speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas. Prokurore secina, ka /pers. A/ atradies narkotisko vielu ietekmē noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Kriminālprocesa likuma 124.panta piektā daļa nosaka, ka pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas sapratīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta pirmo daļu pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti. Kriminālprocesa likuma 128.panta otrā daļa nosaka, ka to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Prokurore uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas ir kvalificētas pamatoti un pareizi un viņa vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar visiem krimināllietas materiālos esošajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā un jebkādas saprātīgas šaubas par viņa vainu ir izslēgtas gan pirmstiesas kriminālprocesa, gan tiesas izmeklēšanas laikā.

Ievērojot minēto, prokurore uzskata, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra spriedums par /pers. A/ attaisnošanu nav pamatots, tādēļ ir atceļams un taisāms jauns notiesājošs spriedums.

Apelācijas protestā prokurore nav lūgusi apelācijas instances tiesu pārbaudīt kādus konkrētus pierādījumus vai krimināllietas materiālus.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore M.Vanaģele savu apelācijas protestu uzturēja.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ prokurores lietā iesniegto apelācijas protestu neatzina, apsūdzētā aizstāve zvērināta advokāte V.Tanasi savu aizstāvamo atbalstīja.

Krimināllietu tiesas kolēģija pārbaudīja tālāk norādītos pierādījumus.

2014.gada 10.decembrī pirmās instances tiesā liecinieka /pers. F/ sniegtā liecība (2.sēj. 44.lpp.) un tiesas nolasītā (2.sēj. 44.lpp.) liecinieka pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtā liecība (1.sēj. 154., 155.lpp.) apliecina, ka liecinieks strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 3.nodaļā, ka liecinieks atpazinis tiesas zālē esošo personu – /pers. A/ – , kurš vairākkārtīgi ticis aizturēts par aizliegto vielu realizāciju. 2013.gada 18.jūnijā liecinieks kopā ar kolēģiem /pers. G/ un /pers. H/ veicis operatīvās meklēšanas pasākumus ar mērķi noskaidrot personas, kuras nodarbojas ar aizliegto vielu apriti. Pasākumu laikā Ropažu novada „Muceniekos" ticis aizturēts /pers. D/, pie kura atrasti trīs maisiņi ar augu valsts izcelsmes vielu – kanabisu. Par to ticis uzsākts kriminālprocess Nr.11519008813 pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas. /pers. D/ piekritis veikt speciālo izmeklēšanas eksperimentu nolūkā pierādīt /pers. E/ un /pers. C/ noziedzīgās darbības aizliegto vielu apritē. Eksperimentā piedalījušies policijas darbinieki /pers. B/, /pers. G/ un /pers. H/. Ap plkst.16:20 policijas darbinieki kopā ar /pers. D/ ar dienesta automašīnu devušies uz Dārziņiem. Ap plkst.16:30 /pers. D/ no sava mobilā telefona zvanījis uz tālruni 29851217 un sarunājis tikšanos, neprecizējot iemeslu. Ap plkst.17:34 /pers. D/ ieradies Cidoniju un Sakņu ielas krustojumā, kur saticies ar čigānu tautības vīrieti /pers. A/, kurš satikšanās laikā realizējis divus maisiņus ar diviem gramiem zaļganbrūnas augu valsts izcelsmes vielas. Liecinieks pats narkotisko vielu realizācijas faktu neesot redzējis, bet notiekošo fiksējuši /pers. B/ un /pers. H/. Pirms satikšanās /pers. A/ izgājis no /adrese/, kopā ar viņu iznācis arī /pers.E/, kurš bijis uztraucies un novērojis apkārtni. Pēc marihuānas realizācijas /pers. A/ kopā ar /pers. E/ steigšus atgriezušies iepriekš minētajā adresē, kur tikuši aizturēti un mājā tikusi veikta kratīšana. Liecinieks neatceras, vai tās laikā kaut kas tika atrasts. Liecinieks apgalvojis, ka /pers. A/ jau iepriekš bijis policijas redzeslokā.

2015.gada 27.maijā pirmās instances tiesā liecinieka /pers. B/ sniegtā liecība (2.sēj. 104., 105.lpp.) un tiesas nolasītā (2.sēj. 105.lpp.) liecinieka pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtā liecība (1.sēj. 149., 150.-153.lpp.) apliecina, ka liecinieks strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 3.nodaļā un viņa pienākumos ietilpst operatīvās informācijas iegūšana par personām, kuras iesaistītas narkotisko vielu nelikumīgā apritē Rīgas reģionā, kā arī aizturēšanas pasākumu plānošana un veikšana, lai iegūtu pierādījumus par narkotisko vielu iegādi, glabāšanu vai realizāciju, ka liecinieks pazīst /pers. A/ kā narkotisko vielu realizētāju un izplatītāju Rīgā un kurš ir pastāvīgs policijas klients. 2013.gada pavasara mēnešos tikusi saņemta operatīva informācija par to, ka /pers.E/ un citi viņa ģimenes locekļi nodarbojas ar narkotisko vielu iegādi, glabāšanu un realizāciju Dārziņos. 2013.gada 18.jūnijā pēc plkst.21:00 liecinieks kopā ar kolēģiem /pers. H/, /pers. F/ veicis operatīvos meklēšanas pasākumus Rīgā, /adrese/ apkaimē. Policijas darbinieku uzdevums bija „noķert" narkotiku pircēju. Liecinieks novērošanas laikā redzējis /pers.E/, kurš Cidoniju un Sakņu ielas krustojumā iesēdās kādā automašīnā, pēc minūtes izkāpis un devies mājas virzienā. Kaut arī personu darbības novērot neesot izdevies, liecinieka un viņa kolēģu ilggadējā pieredze liecinājusi, ka automašīnā notikusi narkotiku realizācija. Policijas darbinieki sekojuši automašīnai un ap plkst.22:25 Ropažu novada „Muceniekos", kad automašīna apstājusies autostāvvietā un tās vadītājs devies nama „Bunduļi" virzienā, aizturējuši automašīnas vadītāju, kurš izrādījies /pers. D/. Pie /pers. D/ pārmeklēšanas laikā atrasti trīs polimēra materiāla maisiņi ar zaļganbrūnas augu valsts izcelsmes masu. /pers. D/ paskaidrojis, ka minētā viela ir marihuāna, ka viņš to iegādājies Dārziņos pie romu tautības narkodīlera. /pers. D/ piekritis atpazīt pēc fotogrāfijām narkotisko vielu pārdevēju un piedalīties speciālā izmeklēšanas eksperimentā. Eksperimentā tikuši iesaistīti liecinieka kolēģi - /pers. H/, /pers. G/, /pers. F/, /pers. J/ un /pers. K/. 2013.gada 19.jūnijā pirms eksperimenta veikšanas /pers. D/ ticis iepazīstināts ar eksperimenta uzdevumu un viņam tikusi izsniegta nauda divdesmit latu apmērā marihuānas iegādei. Ap plkst.16:20 policijas darbinieki kopā ar /pers. D/ ar dienesta automašīnu devušies uz Dārziņiem. Ap plkst.16:30 /pers. D/ no sava mobilā telefona zvanījis uz numuru 29851217 un sarunājis tikšanos, neprecizējot iemeslu. Ap plkst.17:30 /pers. D/ atkārtoti zvanījis uz minēto numuru, taču saruna neesot notikusi, jo ticis atvienots zvans, kas bijusi zīme, ka pēc dažām minūtēm jātiekas ar vienu no dīleriem Cidoniju un Sakņu ielas krustojumā. No /adrese/ iznākuši čigānu tautības vīrietis un /pers.E/, kurš bijis satraukts un novērojis apkārtni. Ap plkst.17:34 iepriekš minētajā krustojumā /pers. D/ saticies ar čigānu tautības vīrieti, kurš realizējis divus maisiņus ar diviem gramiem zaļganbrūnas augu valsts izcelsmes vielas. Čigānu tautības vīrieša un /pers. D/ tikšanos piefiksējis liecinieks un viņa kolēģe /pers. H/. Eksperimenta laikā par narkotiku realizāciju kļūdaini ticis uzskatīts /pers. L/ vai /pers. N/, kuri tikuši aizturēti iepriekš. Pēc marihuānas realizācijas čigānu tautības vīrietis atgriezies iepriekš minētajā adresē kopā ar /pers. E/, bet /pers. D/ atgriezies dienesta automašīnā un izmeklētājai /pers. M/ izsniedzis divus iegādātos marihuānas maisiņus. Pēc tam policijas darbinieki veikuši /adrese/ sankcionētu kratīšanu, kuras laikā tikušas izņemtas četras Latvijas Bankas naudas zīmes piecu latu vērtībā,

kuras tika izmantotas marihuānas iegādei. Adresē kopā ar čigānu tautības vīrieti un /pers. E/ atradies arī /pers. O/. Pēc personu aizturēšanas izrādījies, ka čigānu tautības vīrietis, kurš realizējis narkotikas /pers. D/, ir nevis /pers. L/ vai /pers. N/, bet gan /pers. A/, jo apsūdzētais esot vizuāli līdzīgs /pers. L/ vai /pers. N/.

2015.gada 27.maijā pirmās instances tiesā liecinieka /pers. D/ sniegtā liecība (2.sēj. 106.-108.lpp.) un tiesas nolasītā (2.sēj. 107.lpp.) liecinieka pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtā liecība (1.sēj. 16.lpp.) apliecina, ka 2013.gada 18.jūnijā policijas darbinieki liecinieku aizturējuši Stopiņu novadā un pie viņa atrasta marihuāna, kuru liecinieks iegādājies 2013.gada 18.jūlijā Dārziņos no diviem čigānu tautības vīriešiem. Liecinieks zinājis, ka vienam no viņiem vārds ir Mihails, jo kāds liecinieku sapazīstinājis ar Mihailu, kurš var sagādāt zālīti. Mihaila uzvārdu liecinieks nezinot. Policijas darbinieki lieciniekam uzrādījuši vairāku personu fotogrāfijas, kurās liecinieks esot atpazinis Mihailu, taču policijas darbinieki teikuši, ka tas neesot Mihails, ka to vīrieti saucot Šandars. Personu, kurai vārds ir Šandars, liecinieks personīgi nepazīstot, taču viņš atpazinis citu personu, kuru bija redzējis kopā ar Mihailu. Pēc aizturēšanas policijas darbinieki likuši, lai liecinieks vēlreiz iegādātos zālīti un iedevuši 20 latus. Liecinieks zvanījis Mihailam un pateicis, ka ieradīsies pēc zālītes. Liecinieks gan nezinot, vai pa telefonu runājis tieši ar Mihailu, jo saruna bijusi īsa. Liecinieks ar Mihailu satikušies Dārziņos. Pēc pirkuma veikšanas, nopirkto zālīti liecinieks nodevis policijas darbiniekiem. Apsūdzētais esot līdzīgs Mihailam, no kura liecinieks pircis zālīti.

2013.gada 19.jūnija speciālā izmeklēšanas eksperimenta pārskats (1.sēj. 39.lpp.) apliecina, ka 2013.gada 18.jūnijā Ropažu novada „Muceniekos" Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 3.nodaļas darbinieki aizturējuši /pers. D/, pie kura administratīvās aizturēšanas personīgo mantu pārbaudes laikā tika atrasti trīs polimēra maisiņi ar augu valsts izcelsmes masu, ka ticis uzsākts kriminālprocess Nr.11519008813 pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, ka 2013.gada 19.jūnijā /pers. D/ sniedzis liecības, ka pats lieto narkotiskās vielas – marihuānu – , ka narkotiskās vielas pastāvīgi iegādājies pie čigānu tautības vīrieša Rīgā, Dārziņos, Cidoniju un Sakņu ielas krustojumā. 2013.gada 19.jūnijā /pers. D/ tikušas uzrādītas fotogrāfijas, pēc kurām viņš atpazinis /pers. E/ un /pers. C/ kā personas, pie kurām viņš regulāri iegādājies marihuānu. Lai rastu pierādījumus /pers. E/ un /pers. C/ noziedzīgai darbībai un lai pārbaudītu /pers. D/ liecības, ticis veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments – marihuānas kontrolpirkums no /pers. E/ vai /pers. C/ (vai personas, kura viņu uzdevumā nodarbosies ar marihuānas realizāciju eksperimenta laikā). 2013.gada 19.jūnijā /pers. D/ ticis iepazīstināts ar speciālā izmeklēšanas eksperimenta uzdevumu un viņam tikusi izsniegta nauda Ls 20 apmērā marihuānas pirkšanai. 2013.gada 19.jūnijā ap plkst.16:20 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 3.nodaļas darbinieki kopā ar /pers. D/ ar dienesta auto devušies uz Dārziņiem. Ap plkst.16:30 /pers. D/ no sava mobilā telefona zvanījis uz Nr.29851217 un sarunājis tikšanos, neprecizējot iemeslu. Ap plkst.17:30 /pers. D/ atkārtoti zvanījis uz norādīto telefonu, kur tikusi „nomesta klausule" kā zīme, ka pēc pāris minūtēm jāsatiekas Cidoniju un Sakņu ielas krustojumā. Fiksēts, ka no /adrese/ pagalma iznācis čigānu tautības vīrietis un /pers.E/. Ap plkst.17:34 /pers. D/ norādītajā krustojumā saticies ar čigānu tautības vīrieti, kurš /pers. D/ realizējis divus maisiņus ar diviem gramiem zaļganbrūnas augu valsts izcelsmes masas. Satikšanos fiksējuši policijas darbinieki /pers. B/ un /pers. H/. /pers. D/ un čigānu tautības vīrieša tikšanās laikā tās tuvumā atradies /pers.E/, kurš bijis uztraucies un novērojis apkārtni. Pēc marihuānas realizācijas čigānu tautības vīrietis un /pers.E/ steigšus atgriezušies mājā. Pēc narkotisko vielu saņemšanas, /pers. D/ atgriezies dienesta automašīnā un nopirktos divus maisiņus ar marihuānu nodevis Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 3.nodaļas izmeklētājai /pers. M/. Pēc tam /adrese/ kopā ar SUB ekipāžas darbiniekiem tikusi veikta sankcionēta kratīšana, kuras laikā tikušas izņemtas četras Latvijas Bankas naudas zīmes piecu latu vērtībā Nr.B6368538C, B4961514D, B9450939D, B3397219F, kuras tika izmantotas marihuānas iegādei. Adresē kopā ar /pers. E/ atradušies /pers. O/ un čigānu tautības vīrietis, kurš kā vēlāk noskaidrojies bijis /pers. A/. Eksperimenta laikā nopirktie divi polimēra maisiņi ar vielu tika nosūtīti primārās ekspertīzes veikšanai uz Valsts policijas ekspertīžu centru.

Apskates protokols ar pielikumu (1.sēj. 30., 31.lpp.) apliecina, ka 2013.gada 19.jūnijā tikušas apskatītas četras Latvijas Bankas piecu latu naudas zīmes ar Nr.B6368538C, B4961514D, B9450939D, B3397219F.

Izņemšanas protokols (1.sēj. 43.lpp.) apliecina, ka 2013.gada 20.jūnijā /pers. D/ izņemti divi polimēra materiāla maisiņi ar zaļganbrūnas augu valsts izcelsmes vielu, kas iegūti speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā Rīgā, Dārziņu 13.līnijā.

Apskates protokols (1.sēj. 44.lpp.) apliecina, ka 2013.gada 19.jūnijā tikuši apskatīti divi polimēra materiāla maisiņi ar speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā /adrese/ izņemto zaļganbrūnas augus valsts izcelsmes vielu.

2013.gada 19.jūnija eksperta atzinums par primārās narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu Nr.1308887 (1.sēj. 46., 47.lpp.) apliecina, ka pēc speciālā izmeklēšanas eksperimenta /pers. D/ izsniedzis divus maisiņus ar 1,4481g (kopējais svars) izžāvētas, sapresētas zaļganbrūnas krāsas augu valsts izcelsmes masu, kas ir kanabiss (marihuāna).

Kratīšanas protokols (1.sēj. 51., 52.lpp.) apliecina 2013.gada 19.jūnijā Rīgā, /adrese/, klātesot /pers. E/ un /pers. A/, tikusi veikta kratīšana, kuras laikā tikuši atrasti elektroniskie svari „Ciatronic", trīs mobilie telefoni Nokia, nauda – arī Latvijas Bankas piecu latu naudas zīmes ar Nr.B6368538C, B4961514D, B9450939D, B3397219F.

2013.gada 20.septembra ekspertu atzinums Nr.13-1227 (1.sēj. 132.-134.lpp.) apliecina, ka ekspertīzei iesniegtajos /pers. A/ abu roku plaukstu/pirkstu nomazgājumos atrastas speciālo ķīmisko vielu maisījuma pēdas, kas satur vienas un tās pašas komponentes ar naudaszīmju ķīmiskai apstrādei izmantoto speciālo ķīmisko vielu maisījumu.

Protokols par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1.sēj. 147., 148.lpp.) apliecina, ka 2013.gada 20.jūnijā liecinieks /pers. B/ tam uzrādītajā fotogrāfijā Nr.3 atpazinis attēlā redzamo personu, kā to personu, kuru liecinieks redzējis speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā 2013.gada 19.jūnijā realizējam narkotiskās vielas marihuānu. Liecinieks no policijas darbiniekiem uzzinājis, ka minētā persona ir /pers. A/.

Līdzšinējā kriminālprocesa gaitā /pers. A/ izmantojis savas tiesības neliecināt.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra spriedums ir atceļams un lietā uz citiem pamatiem taisāms jauns attaisnojošs spriedums.

Vērtējot ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurores M.Vanaģeles iesniegto apelācijas protestu apstrīdētā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra sprieduma pamatotību, Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, taisot lietā attaisnojošu spriedumu un pamatojot, kādēļ /pers. A/ ir atzīstams par nevainīgu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā, izdarīšanā, norādījusi divus pretrunīgus apsūdzētā attaisnošanas pamatus. Tā, pirmās instances tiesa sava sprieduma 5.lapaspusē piektajā rindkopā no augšas (2.sēj. 130.lpp.) kā apsūdzētā attaisnošanas pamatu norādījusi to, ka apsūdzība nav pierādījusi apsūdzētā piedalīšanos noziedzīgā nodarījumā. Savukārt sprieduma 15.lapaspusē trešajā rindkopā no apakšas (2.sēj. 140.lpp.) kā apsūdzētā attaisnošanas pamatu pirmās instances tiesa norādījusi to, ka tiesas izmeklēšanā neesot tikusi pierādīta Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība /pers. A/ darbībās, ka tiesa atzīst, ka nav konstatējamas visas noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Krimināllietu tiesas kolēģija norāda, lai taisītu apsūdzēto attaisnojošu spriedumu, jābūt konstatētam vienam no Kriminālprocesa likuma 519.pantā paredzētajiem attaisnošanas pamatiem. Vienā spriedumā attiecībā uz vienu noziedzīgo nodarījumu nevar būt divi pretrunīgi apsūdzētā attaisnošanas

pamati, tāpēc šo Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu. Krimināllietu tiesas kolēģija, iztiesājusi krimināllietu, uzskata, ka /pers. A/ lietā ir attaisnojams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktu, jo lietā nav pierādīta apsūdzētā /pers. A/ piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā.

Tāpat Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedumu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu arī tādēļ, ka noteiktā daļā tas balstīts uz iztiesāšanas laikā nepārbaudītām ziņām par faktiem, kā arī uz neskaidri un nepareizi vērtētiem pierādījumiem un apstākļiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kas pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai pierādījumiem, kurus saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt.

Spriedumā pirmās instances tiesa savus secinājumus pamato cita starpā balstoties uz liecinieka /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kas atrodas lietas 1.sējumā 28. un 29.lapā (2.sēj. 132.lpp.). Apelācijas instances tiesa, konstatē, ka 2015.gada 27.maijā tiesas sēdes protokols (2.sēj. 103.-109.lpp.) apliecina, ka pirmās instances tiesa ir noraidījusi apsūdzētā aizstāves lūgumu lasīt liecinieka /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegto liecību (2.sēj. 108.lpp.). Liecinieka /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegto liecību, kas atrodas lietas 1.sējumā 28. un 29.lapā, nevar uzskatīt par pierādījumu, kuru saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt. Ievērojot, ka liecinieka /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtā liecība, kas atrodas lietas 1.sējumā 28. un 29.lapā, nav tikusi pārbaudīta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantā paredzētajā kārtībā, apelācijas instances tiesa pirmās instances tiesas rīcībā saskata Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā paredzēto noteikumu pārkāpumu.

Tāpat pirmās instances tiesa savā spriedumā atsaukusies uz lēmumu par speciālo izmeklēšanas eksperimenta veikšanu kriminālprocesā Nr.11519008813 (2.sēj. 132.lpp.), kurš atrodas 1.sējuma 37. un 38.lapā. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka 2015.gada 27.maijā tiesas sēdes protokols (2.sēj. 103.-109.lpp.) apliecina, ka pirmās instances tiesā apsūdzētā aizstāve pieteikusi lūgumu pārbaudīt krimināllietas materiālos 1.sējuma 37. un 38.lapā esošo dokumentu, taču pirmās instances tiesa aizstāves lūgumu atstājusi bez ievērības (2.sēj. 108.lpp.) un iepriekš minēto dokumentu nav pārbaudījusi. Lēmums par speciālo izmeklēšanas eksperimenta veikšanu kriminālprocesā Nr.11519008813, kurš atrodas 1.sējuma 37. un 38.lapā, nav dokuments, kas ticis norādīts lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai (1.sēj. 169.lpp.), kā arī nav uzskatāms par pierādījumu, kuru saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt, līdz ar to apelācijas instances tiesa pirmās instances tiesas rīcībā saskata Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā paredzēto noteikumu pārkāpumu.

Pirmās instances tiesa savā spriedumā atsaukusies uz policijas darbinieka /pers. F/ ziņojumu Valsts policijas amatpersonai (2.sēj. 134.lpp.), kas atrodas lietas 1.sējuma 6.lapā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 131.panta otro daļu liecība ir arī izmeklēšanas iestādei, prokuratūrai vai tiesai adresēts personas pašas uzrakstīts un parakstīts paskaidrojums par konkrētiem faktiem vai apstākļiem. Ievērojot tiesu praksi, iepriekš minētais ziņojums ir atzīstams par personas sniegtu liecību, kas izmantojama pierādīšanai un secinājumu pamatošanai, ka tā tiek pārbaudīta Kriminālprocesa likuma 501.pantā paredzētajā kārtībā. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa ir nolasījusi (2.sēj. 44.lpp.) liecinieka /pers. F/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegto liecību, kas atrodas 1.sējuma 154. un 155.lapā, taču nav lasījusi šīs personas ziņojumu, kas atrodas lietas 1.sējuma 6.lapā. Līdz ar to apelācijas instances tiesa pirmās instances tiesas rīcībā saskata Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā paredzēto noteikumu pārkāpumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmajā daļā noteikto kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā. Praksē un juridiskajā literatūrā ar pierādījumu pieļaujamību saprot pierādījumu procesuālo kvalitāti. Pierādījumu pieļaujamības pazīme ir tieši tā, kas var izraisīt loģiski attiecināmu ziņu izmantošanas neiespējamību pierādīšanā. Ja, iegūstot ziņas par faktiem, pārkāptas likuma prasības, to izmantošanas iespēja pierādīšanā atkarīga no pieļautā pārkāpuma ietekmes uz iegūto ziņu ticamību.

Apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesa, nesaskatot Kriminālprocesa likuma 177.panta prasību pārkāpumu, nepamatoti par nepieļaujamu pierādījumu nav atzinusi protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1.sēj. 147., 148.lpp.), kas apliecina 2013.gada 20.jūnijā liecinieks /pers. B/ tam uzrādītajā fotogrāfijā Nr.3 atpazinis /pers. A/ kā to personu, kuru liecinieks redzējis speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā 2013.gada 19.jūnijā realizējam narkotiskās vielas marihuānu.

Kriminālprocesa likuma 177.pants nosaka, ka, organizējot un veicot atpazīšanu, ir jāievēro šādas pamatprasības: atpazīstamo objektu uzrāda kopā ar vēl vismaz diviem objektiem, kas ir savstarpēji viendabīgi un bez krasām atšķirībām; apstākļiem, kādos notiek uzrādīšana atpazīšanai, jābūt pēc iespējas līdzīgiem tiem, kādos atpazinējs uztvēris atpazīstamo objektu sakarā ar izmeklējamo notikumu, bet atpazīstamajam objektam jāatrodas pēc iespējas tādā stāvoklī un veidolā kā pirmreizējās uztveres laikā; uzrādāmajiem objektiem, to izvietojumam vai to uzrādīšanas secībai, ņemot vērā, ka atpazīšanai uzrādāmā persona pati izvēlas vietu starp pārējām uzrādāmajām personām, jābūt tādai, lai atpazinējs nevarētu iepriekš zināt atpazīstamā objekta atrašanās vietu un lai viņš varētu pilnībā uztvert tās īpašības un pazīmes, pēc kurām šo objektu var atpazīt; atveidu, kurš iegūts ar foto, video vai citu zinātniski tehnisko līdzekļu palīdzību un kurā fiksētas tās īpašības un pazīmes, pēc kurām šo objektu var atpazīt, var uzrādīt, ja nav iespējams uzrādīt pašu atpazīstamo objektu.

Interpretējot Kriminālprocesa likuma 177.panta noteikumus, apelācijas instances tiesa secina, ka uzrādīšanu atpazīšanai no fotogrāfijām iespējams veikt tikai tad, ja nav iespējams uzrādīt pašu atpazīstamo objektu. Apelācijas instances tiesa uzskata, ka 2013.gada 20.jūnijā, ievērojot Kriminālprocesa likuma 177.panta prasības, lieciniekam /pers. B/ atpazīšanai bija jāuzrāda nevis /pers. A/ fotoattēls kopā ar citu personu fotoattēliem, bet gan pats /pers. A/, kurš jau no 2013.gada 19.jūnija bija pieejams procesuālo darbību veikšanai.

Tāpat apelācijas instances tiesa konstatē, ka pierādījumi, ar kuriem konkrētajā kriminālprocesā tiek pamatota /pers. A/ apsūdzība, iegūti speciālas izmeklēšanas darbības – izmeklēšanas tiesneša akceptēta un policijas veikta speciālā izmeklēšanas eksperimenta rezultātā. Par apsūdzību apstiprinošiem pierādījumiem konkrētajā lietā uzskatāms pārskats par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu, saistībā ar šo speciālo izmeklēšanas darbību sastādītais naudas zīmju apskates protokols ar pielikumu, liecinieku /pers. F/, /pers. B/ un /pers. D/ sniegtās liecības. Tāpat par apsūdzību apstiprinošiem pierādījumiem konkrētajā lietā uzskatāmi pierādījumi, kas iegūti, izmantojot speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas rezultātu, tie ir – marihuānas izņemšanas protokols, marihuānas apskates protokols, 2013.gada 19.jūnija eksperta atzinums par primārās narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu Nr.1308887, Rīgā, /adrese/ telpu kratīšanas protokols un 2013.gada 20.septembra ekspertu atzinums Nr.13-1227.

Speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas tiesiskie nosacījumi ir ietverti Kriminālprocesa likuma 225.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā.

Kriminālprocesa likuma 225.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka speciālo izmeklēšanas eksperimentu veic, pamatojoties uz izmeklēšanas tiesneša lēmumu, ja ir pamats uzskatīt, ka persona agrāk ir izdarījusi noziedzīgas darbības un gatavojas izdarīt vai ir uzsākusi tādas pašas noziedzīgas darbības. Minētais nozīmē to, ka izmeklēšanas iestāžu rīcībā jābūt ziņām par to, ka persona, pret kuru veiks speciālo izmeklēšanas eksperimentu, jau

agrāk ir izdarījusi noziedzīgas darbības un gatavojas izdarīt vai ir uzsākusi tādas pašas noziedzīgas darbības.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pārskatā par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu (1.sēj. 39.lpp.) norādīts, ka minētā procesuālā darbība tikusi veikta, lai rastu pierādījumus /pers. E/ un /pers. C/ noziedzīgai darbībai un lai pārbaudītu /pers. D/ liecības, tādēļ 2013.gada 19.jūnijā, darbības uzsākot plkst. 16:20, ticis veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments – marihuānas kontrolpirkums no /pers. E/ vai /pers. C/ (vai personas, kura viņu uzdevumā nodarbosies ar marihuānas realizāciju eksperimenta laikā). Ap plkst.17:34 notikusi narkotisko vielu realizācija. Pēc marihuānas realizācijas /pers. D/ nopirktos divus maisiņus ar marihuānu nodevis Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 3.nodaļas izmeklētājai /pers. M/ un tikai pēc tam /adrese/ tikusi veikta sankcionēta kratīšana. Minētās procesuālās darbības protokols apliecina, ka kratīšana Rīgā, /adrese/ tikusi veikta 2013.gada 19.jūnijā no plkst. 18:00 (1.sēj. 51., 52.lpp.). Liecinieka /pers. D/ sniegtās liecības apliecina, ka 2013.gada 18.jūnijā liecinieks marihuānu iegādājies no personām, starp kurām bijis viņa paziņa Mihails, ka policijas darbinieki lieciniekam uzrādījuši vairāku personu fotogrāfijas, kurās liecinieks atpazinis Mihailu, taču policijas darbinieki teikuši, ka tas neesot Mihails, bet gan Šandars. Personu, kurai vārds ir Šandars, liecinieks nepazīstot, taču viņš atpazinis vēl citu personu, kuru bija redzējis kopā ar Mihailu. Liecinieka /pers. F/ sniegtās liecības apliecina, ka liecinieks pats nav redzējis, ka marihuānu /pers. D/ realizējis /pers. A/, kurš jau iepriekš bijis policijas redzeslokā. Liecinieka /pers. B/ sniegtās liecības apliecina, ka faktu, ka narkotikas speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā /pers. D/ realizējis nevis /pers. E/ vai /pers. C/, bet gan /pers. A/, policijas darbinieki noskaidrojuši, veicot kratīšanu Rīgā, /adrese/. Ievērojot izklāstīto, apelācijas instances tiesa konstatē, ka speciālais izmeklēšanas eksperiments ticis veikts pret personu, pret kuru tas nebija apstiprināts, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 225.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumu, ka speciālo izmeklēšanas eksperimentu veic, ja ir pamats uzskatīt, ka persona agrāk ir izdarījusi noziedzīgas darbības un gatavojas izdarīt vai ir uzsākusi tādas pašas noziedzīgas darbības. Kriminālprocesa likuma 225.panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē personai ir jābūt identificētai un speciālo izmeklēšanas eksperimenta veikšanu var veikt tad, ja lietā ir ziņas par konkrētas personas agrāk izdarītām noziedzīgām darbībām vai gatavošanos izdarīt vai arī tādu pašu darbību veikšanu. Kaut arī liecinieks /pers. F/ apliecina, ka /pers. A/ jau iepriekš bijis policijas redzeslokā, liecinieka /pers. D/ sniegtās liecības un pārskats par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu apliecina, ka pirms minētās procesuālās darbības veikšanas /pers. A/ nebija identificēts kā tā persona, kura agrāk ir izdarījusi noziedzīgas darbības un gatavojas izdarīt vai ir uzsākusi tādas pašas noziedzīgas darbības. No lietas materiāliem izriet, ka speciālo izmeklēšanas darbību – speciālo izmeklēšanas eksperimentu – pret /pers. A/ izmeklēšanas tiesnesis nebija atļāvis veikt, jo procesa virzītāja ierosinājumā /pers. A/ nav minēts. Līdz ar to apelācijas instances tiesa secina, ka speciālais izmeklēšanas eksperiments – pierādījums, kas kalpo apsūdzības pamatošanai – iegūts pieļaujot procesuālu pārkāpumu.

Kriminālprocesa likuma 130.panta trešā daļa paredz, ka ziņas par faktiem, kuras iegūtas, pieļaujot citus procesuālos pārkāpumus, uzskatāmas par ierobežoti pieļaujamām un var tikt izmantotas pierādīšanā tikai tādā gadījumā, ja pieļautie procesuālie pārkāpumi ir nebūtiski vai var tikt novērsti, tie nevarēja ietekmēt iegūto ziņu patiesumu vai ja to ticamību apstiprina pārējās procesā iegūtās ziņas.

Apelācijas instances tiesa piekrīt tiesību teorijā izteiktajam viedoklim, ka procesuāli defektīvu ziņu par pierādīšanas priekšmetā ietilpstošiem apstākļiem izmantošana šo apstākļu pierādīšanā atkarīga no tā, vai šos defektus var novērst vai arī, ņemot vērā to salīdzinošo nebūtiskumu, tie var tikt neievēroti, ja iegūto ziņu ticamību lietā apstiprina citi pierādījumi. Ar pierādījumu pieļaujamību ir saistīta problēma par tādu ziņu izmantošanu pierādīšanā, kuras pašas par sevi nav iegūtas, pieļaujot procesuālus pārkāpumus, bet kuru iegūšanas iespējamību ir nosacījušas procesuāli defektīvas ziņas. Šo jautājumu skata tā sauktā „saindētā koka augļa doktrīna", kas apzīmē situācijas, kad pašas ziņas iegūtas procesuāli pareizi, bet to iegūšana ir saistīta ar citu ziņu izmantošanu, kas, savukārt ir procesuāli defektīvas (Skatīt Kristīne Strada – Rozenberga. Pierādīšanas teorija kriminālprocesā. Vispārīgā daļa. Turība, Rīga 2002, 230. – 231.lpp.).

Konstatējot, ka ziņas, kas nostiprinātas liecinieku /pers. F/, /pers. B/ un /pers. D/ liecībās, naudas zīmju apskates protokolā ar pielikumu, marihuānas izņemšanas protokolā, marihuānas apskates protokolā, 2013.gada 19.jūnija eksperta atzinumā par primārās narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu Nr.1308887, Rīgā, /adrese/ telpu kratīšanas protokolā un 2013.gada 20.septembra ekspertu atzinumā Nr.13-1227, tikušas savāktas un nostiprinātas procesuāli pareizi, apelācijas instances tiesai ir jāvērtē, vai šo ziņu iegūšana, kas ir saistīta ar procesuāli defektīvu ziņu izmantošanu, ir atzīstama par nebūtisku procesuālu pārkāpumu vai procesuālu pārkāpumu, kuru var novērst, kurš nevarēja ietekmēt iegūto ziņu patiesumu vai ja to ticamību apstiprina pārējās procesā iegūtās ziņas.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka kriminālprocesā nav tādas pieļaujamas citas ziņas par faktiem, kas apstiprinātu iepriekš minētos apsūdzību apstiprinošos pierādījumus un apliecinātu, ka /pers. A/ ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pieļauto procesuālo pārkāpumu – speciālais izmeklēšanas eksperiments ir veikts, neievērojot Kriminālprocesa likuma attiecīgajā normā noteikto – , nav iespējams novērst, jo jauni pierādījumi līdz tiesas izmeklēšanas pabeigšanai apelācijas instances tiesā, netika iesniegti.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pieļautais procesuālais pārkāpums – speciālais izmeklēšanas eksperiments ir veikts, neievērojot Kriminālprocesa likuma attiecīgajā normā noteikto – , nevar tikt atzīts par nebūtisku procesuālo pārkāpumu. Vērtējot šo aspektu, apelācijas instances tiesa atsaucas uz atziņām, kas tikušas paustas Augstākās tiesas 2015.gada 28.aprīļa lēmumā lietā Nr. SKK – 46/2015 (krimināllieta Nr. 11810042308), Augstākās tiesas 2016.gada 15.marta lēmumā lietā Nr.SKK–93/2016 (krimināllieta Nr. 15830020513) un Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumos (sk. Teixeira de Castro pret Portugāli, 1998.gada 9.jūnijs; Ramanausks pret Lietuvu, 2008.gada 5.februāris) . Apelācijas instances tiesa secina, ka kriminālprocesā nav pienācīgā kārtā, pirms darbību veikšanas fiksētas ziņas, kas pamatotu iespējamību uzsākt operatīva rakstura, kāds piemīt speciālajām izmeklēšanas darbībām, pasākumus tieši pret /pers. A/, tādēļ šajā kriminālprocesā konstatētajā situācijā pieļautais procesuālais pārkāpums vērtējams kā Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā garantēto tiesību, tostarp tiesību uz taisnīgu tiesu, pārkāpums.

Krimināllietu tiesas kolēģija, balstoties uz iepriekš izklāstītiem faktiem un secinājumiem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktu atceļ Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu daļā par /pers. A/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu uz pretrunīgiem pamatiem, lietā taisa spriedumu, /pers. A/ atzīstot par nevainīgu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, izdarīšanā un viņu attaisnojot.

Ievērojot, ka Krimināllietu tiesas kolēģija /pers. A/ atzīst par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā saskaņā ar Krimināllikuma 253.[1] panta pirmo daļu un viņu attaisno, konstatējot, ka noziedzīgs nodarījums ir noticis, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 526.panta pirmās daļas 5.punktu krimināllieta Nr.11519015813 nosūtāma Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūrai.

Konstatējot iepriekš izklāstītos faktus un apstākļus, izdarot iepriekš minētos secinājumus, apelācijas instances tiesa nevērtē Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurores M.Vanaģeles iesniegtajā apelācijas protestā ietverto argumentāciju par nepieciešamību šajā lietā taisīt notiesājošu spriedumu.

Pēc apsūdzētā lūguma viņa aizstāvību apelācijas instances tiesā realizēja zvērināta advokāte V.Tanasi, kurai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma

367.panta pirmās daļas 4.punktu, no valsts līdzekļiem izmaksājami 86,09 *euro* par sniegto juridisko palīdzību apsūdzētajam. Ievērojot, ka /pers. A/ tiek attaisnots, viņš ir atbrīvojams no pienākuma atlīdzināt valstij zaudējumus, kas radušies samaksājot aizstāvei atlīdzību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, 564.pantu, 568.pantu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu – atcelt daļā par /pers. A/ atzīšanu par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā par Krimināllikuma 253.^{1} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un attaisnošanu.

/pers. A/ atzīt par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā par Krimināllikuma 253.^{1} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un viņu attaisnot.

Krimināllietu Nr.11519015813 nosūtīt Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūrai.

Procesuālos izdevumus, kas saistīti ar zvērinātas advokātes darbu apelācijas instances tiesā /pers. A/ aizstāvības īstenošanai, segt no valsts līdzekļiem.

Pārējā daļā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā, iesniedzot kasācijas protestu vai sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena - 2016.gada 25.maijs.

Tiesnesis G.Stūris

Tiesneses D.Dumbre

Z.Lagzdiņa